

A magyar nyelv használata Erdélyben

Az erdélyi kirándulásunk során feladatunk a magyar nyelv érvényesülése és használatának megfigyelése volt.

Kirándulásunk során számos ott használatos kifejezésre lettünk figyelmesek, interjút készítettünk testvériskolánk diákjaival, valamint megfigyeltük a helyi emberek beszélgetéseit.

Velünk egykorú tanulókkal való beszélgetésből megismertünk olyan kifejezéseket és szlengeket, amelyeknek létezéséről sem hallottunk eddig, például a “cápa” szó az átverést jelenti a szótárunkban, tehát jelentésbeli tájszónak nevezzük. A „murok” szó jelentése sárgarépa, mivel ezt a szót egyáltalán nem használjuk, valódi tájszónak számít. A gogos (jelentése: vitaminpaprika) és a szárma (jelentése: töltött káposzta) szintén valódi tájszavak, amiket a szálloda igazgatójának fiával való interjúztatásból ismertünk meg.

Az utcán, nyilvános tereken az idősebb korosztály beszélgetéseiből is megfigyeltük a sajátos erdélyi kiejtésüket.

Korondon. Az „aá” „eé” fordítva használása, „eá” „ou” felcserélésével (pl.: kettő - káttu), illetve az „és” kötőszó helyett „s”-t használnak.

Ezekből a kiejtésbeli eltérésekből adódnak az alaki tájszavak, amiket szintén megfigyelhettünk a lakosok beszédét hallgatva.

Ahogy feladatunkat teljesítettük, arra jutottunk, hogy jelentős különbségek vannak a különböző területek közti magyar nyelv használatában, azonban nem adódik nehézség a két különböző származású emberek kommunikációjában.

Az emberek, akikkel társalgásba elegyedtünk a nyelvhasználat kiismerése céljából rendkívül közreműködők voltak, hasznos információkra tettünk szert segítségükkel, illetve megkönnyítették ismeretszerzésünket a magyar nyelv érvényesülését illetően.